

WINDOWS AND BALCONIES

by BLADEFREGA

CỬA SỔ VÀ BAN CÔNG

THE SYSTEM · 10

Khi người nguyên thủy quyết định dựng nhà sàn, họ không làm thế để tự vệ trước thú dữ, như về sau có người kể chuyện nào đó đã bán cho công chúng.

Có một lý do khác.

Phụ nữ đã có mặt ở đó rồi.

Và độ cao quyết định tầm quan trọng.

Nhà sàn càng cao, sự kính trọng càng cao.

Chẳng khác hôm nay là mấy.

Trong các tòa nhà chọc trời, người gác cổng ở tầng trệt.

Những người gác cổng kia thì ở tầng thượng.

Những người sở hữu tòa nhà.

Nhưng đúng lúc tưởng như mọi thứ đã hoàn tất, phụ nữ lập tức đưa ra một đòi hỏi mới.

Họ muốn hai thứ.

Cửa sổ và ban công.

Thứ nhất để trò chuyện với bạn bè và trao đổi những lời chê bai.

Thứ hai để trò chuyện với chồng của bạn bè và được người ta nhìn thấy.

Chẳng khác hôm nay là bao.

Các nhà xuất bản là những ô cửa sổ.

Truyện hình là ban công.

Khi đến lúc mua nhà, việc chọn tầng trở thành điều không thể thương lượng.

Và khi hoàn cảnh buộc người ta phải chấp nhận một tầng thấp hơn, sự thật thường được thay bằng một lời giải thích thanh lịch hơn.

Chúng sợ độ cao.

Một trong những chứng bệnh mà ai rồi cũng tìm được cách kiềm chế từ đó.

Có người bán thuốc.

Có người bán giải pháp.

Về sau, sự giàu có đổi đơn vị đo lường.

Biệt thự.

Hồ bơi.

Sân golf.

Phòng tập riêng.

Nhà khách.

Bãi đáp trực thăng.

Và, lẽ dĩ nhiên, căn garçonnaire không thể thiếu.

Lò rèn cổ xưa của những ý nghĩ.

Nơi lúc nào cũng tìm được nhân sự thích hợp để giúp vượt qua những thời khắc khó khăn.

Ha ha ha.

Nhưng cuộc dạo chơi vào kiề́n trúc này chỉ là một cái có.

Điề̀u tôi thật sự đang nói đề́n là kiề́n trúc của tâm hồ̀n con người.

Nhấ́t là phiên bản được dựng bên trong một gia đình.

Nơi mọi thứ lẽ ra đề̀u được phép.

Nơi lẽ ra chẳng có gì đáng ngạc nhiên.

Vậy mà những người phê bình đầ̀u tiên thường lại là con cái.

Để hiểu điề̀u mình đang chứng kiề́n, chúng tìm một ý kiề́n thứ hai từ bạn bè.

Như thể muố́n nói:

“Bọn mình thương ông á́y, nhưng thật lòng chẳng hiểu ông á́y đang làm cái quái gì.”

Có thật không?

Có thể nào?

Lại là ông á́y sao?

Nhưng ông á́y chỉ là cha tôi thôi mà.

Còn tôi, chẳng có ban công cũng chẳng có truyẹ̃n hình, vẫn tiế́p tục đứng bên cửa sổ.

Và tôi vẫn tiế́p tục viế́t những điề̀u không ai ngờ tới.

Bởi vì, rồ́t cuộc, đó là tất cả những gì tôi có.

Ferdinando Frega
Gillette Man ✂